

JYDSK BONDEVISE af St. St. Blicher, med Musik af **H. CPR. SIMONSEN.**

Andante con moto.

Arr. af Componisten.

(V.1.) Mads Doss han var en kon Kol - trings - knæit, han gek med Foe - ren i
 (V.2.) Mett Kolv - ro var en kon Stont - hos - tus, gek aasse med Foe - ren i
 (V.3.) Aa somti di mød - tes saa his aa saa hæhr, od Mælmad aa sprak - ked saa
 (V.4.) Saaru gek da en Som - mer, aa da gik flier, lieg Kje - re - ster saa di fauu

PIANO. *mf*

1. Hi - en; i - mell saa slov han Lyng te en Beyt, i - - mell saa band han aau
 2. Hi - en; aa som - ti hun svædt, aa som - ti hun frøs; den Dryvven, slet ett hun ku
 3. knævt da, aa let om let fek di hwerrammer saa kjæhr: Jen kam na den Aahu ga en
 4. o da. J Hi - en kom di no ik - ki møj mier, men hjemm ve hverammer di

1. Vi - en en Liim te hans Mouer, aa saa saaug hau i - mell, di hoer od saa vit, nær han tow te aa hwæll:
 2. li en. Hun snæv - sed i - mell, faa hin Dawvæn wa laang, i - wes - som da taht huu sin Klukker, aa saaug:
 3. Hwævt da. Aa uæ di had edt, gik di hwæ te sin Hjaer, aa saaug, saa de gjall ow - wæ Mos - ser aa Hjaer:
 4. lo da. Aa saa blæv di gyvt aa behævd ett aa sæng, som faer di had gjow, i di baa - re - ste Læung:

V.1,2,3,4. La la luh, la la lih, kom! saa skal a bih.

a tempo.

Forklaring af Texten.

Mads Doss var en lille Knøs, som drev Faarene ud i Heden; snart slog han Lyng til at buge ved, snart bandt han af Kviste en Kost til sin Moder, og han sang undertiden at de hørte det saa vidt, naar han gav sig til at raabe: Lala lih, kom! saa vil jeg ble. — Mette Kolvro var en lille „Stont - hos - tus“ (en Bondepige, som bruger „Stonthoser“, d.e. bundløse Strømper) Hun drev ogsaa Faarene ud i Heden, og stundom hun svædle og stundom hun frøs: den Driven (med Kreaturens) kunde hun slet ikke lide. Sommetider hulkede hun, naar Dagen var bende lang, men undertiden terte hun sine Øine og sang Lala. o. s. v. — Og snart de mødtes saa hist og saa her, spiste Mælmad og passerede saa herligt, og lidt efter lidt fik de hinanden ret kjær: den ene kom naar den anden blot gav et Tegn. Og naar de da havde spilst, gik de hver til sin Hjord og sang saa det gjensid over Møser og Vang: Lala. o. s. v. — Saaledes gik da en Sommer, ja der gik flere, og saa fandt de la pau at lege Kjærestor. I Heden kom de derfor ikke saa lidt, men hjemme hos hinanden de vare. Og saa blev de gifte og behøvede ikke at synge i den bare Lyng, som før de havde gjort: Lala lih! o. s. v.

(Udgiveren.)